

A photograph of a serene lake scene. In the foreground, a wooden dock made of planks extends from the left towards the center of the frame. The dock is bordered by dense green reeds and grass. The lake's surface is calm, reflecting the sky and the surrounding trees. Numerous lily pads float on the water. The background is a dense forest of green trees under a clear blue sky. The entire scene is framed by the dark, leafy branches of trees in the upper and right portions of the image.

BILAGA TILL BLÅPLAN FÖR LIDINGÖ

Naturvärdesklassade vattenmiljöer

Lidingös naturvärdesklassade vattenmiljöer

Kustvatten

1. Väster om Sticklinge finns ett relativt oexploaterad strandavsnitt med visst naturvärde. Den södra delen av området domineras av klippor med hög naturlighet och begränsade mängder vegetation då bottenarna sluttar brant mot större djup. I norra delen, inklusive Rödstuguviken är exponeringsgraden mindre och här finns sträckor med smala vassar.

Naturvärdesområde 1, väster om Sticklinge.

Naturvärdesområde 2, Storholmens södra sida.

2. Storholmens södra sida, Tallholmen och Tistelholmen omges av stora grundområden som har visst naturvärde. Trots en hög påverkansgrad i form av tät bebyggelse, båtar och båttrafik är undervattensvegetationen riklig och artrik, och utgör en variationsrik miljö med viktiga funktioner för fisk, fågel och ryggradslösa djur.

Naturvärdesområde 3, Mellan Kyttinge och Trolldalen

3. Mellan Kyttinge och Trolldalen finns en oexploaterad strandsträcka med visst naturvärde. Stränderna domineras av klippor och block ovan strandlinjen. Under vattenytan består bottenarna av grus, sand och sten ner till tre meters djup där sedimentet är mer finpartikulärt. Vattenvegetationen är sparsam och förutsättningarna för rekrytering av fisk är begränsade.

4. Grönstavikens västra strand från Askrike brygga upp till Länsmanholmen är relativt oexploaterad och har påtagliga naturvärden. I området finns långgrunda vegetationsrika bottnar men även branta strandpartier med sparsam vegetation. Botten är långgrund på insidan av Länsmanholmen och stranden är till stor del vassbevuxen. Här liksom vid grundområdet i sundet och grynnan utanför Länsmanholmen finns goda förutsättningar för uppväxande fisk. Den frekventa båttrafiken har gett erosionsskador och försämrar förutsättningarna för fiskyngel.

5. Grönstavikens nordöstra del bildar en bukt som i norr kantas av vass. Vassen är relativt kompakt. Utanför vassen breder ett långgrund område med mjukbotten ut sig som är rikligt bevuxen med undervattensväxter. Båttrafiken in och ut till fritidsbåtshamnen i södra delen av viken är frekvent och gör att området regelbundet utsätts för svallvågor. Den rika tillgången på vattenvegetation bedöms skapa goda förutsättningar för smådjur, uppväxande fiskyngel och för sjöfågel, vilket gör att området har visst naturvärde.

6. I en bukt på norra Bosön finns ett mindre grundområde med sandbotten och tät vattenvegetation. Stranden är bevuxen av ett upp till tio meter brett vassbälte som sträcker sig ut till cirka en halv meters djup. Utåt avgränsas området av en grynna vilket gör att området är mer skyddat än omgivande kust. Området har viktiga ekologiska funktioner för fisk och fågel, och har bedömts ha visst naturvärde.

Naturvärdesområde 4, Grönstavikens västra strand från Askrike brygga upp till Länsmanholmen.

Naturvärdesområde 6, bukten på norra Bosön.

Naturvärdesområde 5, Grönstavikens nordöstra del.

7. Södergarnsvikens östra del har påtagligt naturvärde. Stränderna är till stor del täckta av ett 5-10 meter brett bälte av vass som växer ut till 0,5-1 meters djup. Viken är relativt skyddad från vågor och den bedöms ha betydelse som lek- och uppväxtområde för fisk. Det finns dock en risk att svallvågor från båttrafiken ökar vattenutbytet och gör att yngelproduktionen hämmas.

8. Den norra kusten på östra Lidingö från nordvästra Södergarn fram till Bjällbo är en lång oexploaterad kuststräcka med påtagliga naturvärden. Sträckan är relativt homogen med dominans av exponerade stränder och relativt brant sluttande botten. Nordöstra Södergarn utgör ett undantag. Här skjuter ett grundområde ut cirka 200 meter från land med mycket varierande bottensubstrat. Inom området som helhet domineras bottenarna av sand. Med undantag för den frekventa båttrafiken i Askrikefjärden är området relativt fritt från mänskliga störningar och de långgrundare partierna med riklig vattenvegetation bedöms trots påverkan från svallvågor och erosion ha potential som uppväxtmiljö för fisk.

9. Sundet mellan Duvholmen och Elfvik bildar ett utbrett grundområde med mjuk- och sandbottenar, vilka är mycket riklig bevuxna av undervattensväxter. Det enda vegetationsfria området är en smal djupare ränna i mitten där djupet är omkring 4 meter. Stora delar av stränder är oexploaterade, men det finns tecken på erosionsskador. Längs stränderna, framför allt på Lidingösidan, växer vass. Sundet har bedömts ha påtagliga naturvärden.

Naturvärdesområde 7, Södergarnsvikens östra del.

Naturvärdesområde 8, Den norra kusten på östra Lidingö från nordvästra Södergarn fram till Bjällbo.

Naturvärdesområde 9, Duvholmssundet

Naturvärdesområde 12, Ekholmsnässjön.

Naturvärdesområde 10, Norra Hustegafjärden.

Naturvärdesområde 11, Inre delen av Hustegafjärden.

10. I norra Hustegafjärden på båda sidorna om Kristinehäll finns ett strandavsnitt med begränsad påverkan i form av mänskliga anläggningar. Vass växer längs merparten av stranden ut till ett djup av 0,5-0,7 meter och avslutas tvärt, utan gles vass. Botten sluttar ganska tvärt utåt och mängden undervattensvegetation är relativt liten. Området har visst naturvärde.

11. Stränderna i inre delen av Hustegafjärden både på norra och södra sidan är branta varför det produktiva området med vegetation och ekologiska funktioner är begränsat. Områdets stränder varierar mellan hållar och partier med mjukbottnar och tät vassvegetation. Undervattensvegetationen är relativt artrik och de vegetationstäckta bottenarna utgör födosöks- och uppväxtmiljöer för fisk och fågel, vilket gör att området har visst naturvärde.

12. Ekholmsnässjön är en grund kraftigt avsnörd vik (gloflada) med högsta naturvärde. Undervattensvegetationen är artrik och riklig och skapar goda förutsättningar för en hög diversitet och produktion av smådjur. Viken är också betydelsefull som rastlokal för sjöfågel. Det ringa djupet och isolerade läget gör att vattnet värms upp snabbt på våren och tillsammans med den rikliga växtligheten skapar detta en optimal lek- och uppväxtmiljö för varmvattengynnade fiskarter. Det faktum att motorbåtstrafik är förbjuden och att mänskliga aktiviteter är begränsade gynnar vikens naturvärden. Detta område tillsammans med Gråviken bedöms utgöra de i särklass viktigaste områdena för fisk inom kommunen. Sannolikt är fiskrekryteringen i dessa miljöer avgörande för fiskbeståndens status i östra delarna av Lidingös kustvatten.

13. Gråviken är en 14 hektar stor trösklad vik med högsta naturvärde. Vikens mynning mot Hustegafjärden är cirka 40 meter bred och 1 meter djup. Mynningsområdet liksom majoriteten av vikens stränder är bevuxna av breda vassbälten. Merparten av viken är grundare än två meter men en djuphåla på cirka fyra meter finns strax innanför mynningen. Bottnarna domineras av mjuka sediment. Undervattensvegetationen är riklig och artrik. Med sin rika förekomst av vegetation och sitt isolerade läge utgör Gråviken sannolikt en mycket viktig rekryteringslokal för varmvattenarter av fisk. Gråviken är en viktig fågellokal och utgör ett fågelskyddsområde. Från april till oktober är det förbjudet att vistas på Gråviken eller fiska från dess stränder, vilket gör att påverkan från fiske och båtliv är mycket begränsat i viken.

14. Med undantag för de allra innersta delarna, de djupaste delarna och fritidsbåtshamnen så har Kyrkviken och inre Hustegafjärden påtagliga naturvärden. Stränderna har till stor del kvar sitt naturliga tillstånd trots det urbana läget. Påverkan finns dock från båttrafik och övergödning. Delar av viken har relativt branta stränder medan andra delar är mer långgrunda och rikligt bevuxna med en artrik undervattensvegetation. Framför allt de grunda vegetationsrika delarna men även vassarna som dominerar vikens stränder till cirka 0,5-1 meters djup bedöms utgöra mycket goda lek- och uppväxtmiljöer för fisk samt födosöksområden för fågel.

15. Kyrkvikens innersta del är en avsnörd skyddad vik, som domineras av ett stort antal båtar och bryggor. Merparten av stränderna kantas av vass. Botten är täckt med gyttja med undantag för en anlagd sandstrand i södra delen av viken. Delar av viken är rikligt bevuxen med undervattensvegetation. Trots det påtagliga inslaget av mänskliga aktiviteter bedöms viktiga ekologiska funktioner finnas för bland annat fisk och fågel och viken har bedömts ha visst naturvärde. Viken har potential för mycket höga värden som lek- och uppväxtmiljö för fisk om påverkan från båtar och dagvatten skulle minska.

Naturvärdesområde 13, Gråviken.

Naturvärdesområde 14, Kyrkviken.

Naturvärdesområde 15, Kyrkvikens innersta del.

16. Mellan Mölna och Högudden finns ett långgrunt strandavsnitt med visst naturvärde. Östra delen av stranden är relativt fri från exploatering men har erosionsskador. Området är utsatt för svallvågor från den frekventa fartygstrafiken utanför. Väster om Mölna brygga har stranden erosionsskyddats. Den långgrunda botten dominerades av sand och har en riklig bottenvegetation ut till tre meters djup och bedöms fylla en betydande funktion som födosöksområde för såväl fisk som fågel. Svallet från fartygstrafiken försämrar dock områdets funktion som uppväxtområde för fiskyngel.

17. Längs de oexploaterade stränderna och de grunda vattnen kring Ängsholmens östra del, Rövarnas holme och Libertas finns gott om högvuxen undervattensvegetation. De vidsträckta grundområdena bedöms fylla en rad viktiga ekologiska funktioner för smådjur, fisk och fågel. Området karakteriseras av klippor, block längs stränderna samt bottenar som varierade vad gäller djup och bottensubstrat. Området hyser höga ornitologiska värden och delar av området är fågelskyddsområde med besöksförbud under vår och försommar. I de lugnaste och från svallvågor mest skyddade miljöerna bedöms varmvattenarter av fisk hitta en rekryteringsmiljö. På grund av den täta båttrafiken i farlederna på ömse sidor om Fjärderholmarna uppnår området inte sin fulla potential som lek- och uppväxtmiljö för fisk, men har ändå påtagliga naturvärden.

Naturvärdesområde 16, Mölna.

Naturvärdesområde 17, Ängsholmens östra del, Rövarnas holme och Libertas.

Sjöar

18. Stockbysjön är en måttligt näringsrik vegetationsdominerad skogssjö med högt naturvärde. Sjön har en yta på cirka 2,4 ha och ett maxdjup på drygt 2 m. Sjön bedöms ha högt naturvärde och uppvisar en stor artrikedom vad gäller vattenväxter och har en måttligt artrikt bottenfauna. Den rödlistade kransalgen uddslinke förekommer i mattbildande bestånd över stora delar av sjöns botten. Sjön hyser även andra ovanliga arter och stora delar sjöns stränder gränsar mot den limniska nyckelbiotopen översvämningsskog. Stockbysjön har en måttlig grad av naturlighet med påverkan som främst omfattar förändring av biologin och vattenståndsreglering.

19. Västra Långängskärret är en grund näringsrik fågelsjö med en yta på ca 4 ha. Sjön bedöms ha högt naturvärde och uppvisar en stor artrikedom vad gäller vattenväxter och en måttligt artrikt bottenfauna. Sjön är reproduktionslokal för flera groddjursarter och hyser arter som är hotade eller ovanliga.

20. Kottlasjön är en sprickdalssjö med yta på cirka 24 hektar och med ett maxdjup på drygt 7 m. Sjön har högt naturvärde och uppvisar en stor artrikedom vad gäller vattenväxter, fisk och bottendjur och hyser hotade och ovanliga arter. Här förekommer också de främmande arterna signalkräfta och vattenpest. Den limniska nyckelbiotopen översvämningsskog gränsar mot delar av Kottlasjöns stränder. Sjön har en måttlig grad av naturlighet

Naturvärdesområde 20, Kottlasjön.

Naturvärdesområde 18, Stockbysjön

Naturvärdesområde 19, Västra Långängskärret.

med påverkan som framförallt omfattar förändring av biologin och vattenståndsreglering. Sjön har relativt hög intern fosforbelastning från sedimenten och återkommande blågrönalgbloomingar.

Vattendrag

21. Stockbyån är ca 300 m lång och förbinder Stockbysjön och Kottlasjön. Vattendraget, som har ett påtagligt naturvärde, flyter långsamt genom en översvämningsskog. Vattendraget har en hög grad av naturlighet och viktig funktion som ekologiskt samband mellan Stockbysjön och Kottlasjön.

22. Mølnaan är ett ca 650 m långt vattendrag som rinner från Kottlasjön och mynnar i Lilla Värtan. Mølnaan hyser tillsammans med Mølna kvarndamm en hög biologisk mångfald, och bedöms ha påtagligt naturvärde. Människan har sedan lång tid tillbaka omformat vattendraget genom bl.a. dämning, stensättning och kulvertering. Vattendraget torkar tidvis ut helt nedströms Mølna kvarndamm och flödet bedöms vara för lågt för att vattendraget ska fylla någon viktig funktion som ekologiskt samband för fisk och bottenjur.

Naturvärdesområde 22, Mølnaan.

Naturvärdesområde 21, Stockbyån.

Naturvärdesklassade vattenmiljöer

